

Sinterklaas en de computer

Het is zomer in Spanje, de zon schijnt vrolijk over het land. Sinterklaas is op vakantie, en bijna alle pieten zijn mee. Met de stoomboot, die heeft Sinterklaas toch al. Niet alle pieten zijn op vakantie, er blijven altijd een paar pieten achter om het kasteel te bewaken.

In de kelder van het kasteel zit een zwarte Piet gebogen achter een tafeltje. Voor hem staat een klein computertje, en naast hem ligt het grote boek van Sinterklaas. Het grote boek waar alles in staat over alle kinderen, of ze lief zijn geweest, of misschien soms wel niet zo lief. Zwarte Piet is aan het typen, zijn snelle vingers ratelen over het toetsenbord. Hij typt het hele boek over !

Zou Sinterklaas dat wel weten ? Wat is die Piet van plan ?

Van 's morgens vroeg tot heel laat is die zwarte Piet aan het typen. Tot hij, met een akelige typekramp in zijn vingers, eindelijk de laatste bladzijde heeft overgetypt.

“Zo,” broemt Piet zachtjes,” wat zal Sinterklaas opkijken.”

Dan doet hij de computer uit en legt hij het grote boek weer netjes op zijn plek, in het nachtkastje naast het bed van Sinterklaas...

“Koud hè Sinterklaas ?” Sinterklaas knikt naar zwarte Piet. Ze staan naast elkaar op het dek van de stoomboot, de kinderen staan te wuiven en de pieten zwaaien vrolijk terug. Sinterklaas wuift af en toe met zijn hand. Hij kijkt een beetje bezorgd, die goede Sint. Wat is er toch aan de hand ? Nog eens goed kijken.

Sinterklaas heeft het grote boek niet bij zich ! Het is echt waar, geen boek te zien. Sinterklaas weet dit natuurlijk al lang, hij heeft ook al een paar keer aan Piet gevraagd waar dat boek nu is. Maar Piet geeft geen antwoord, lacht geheimzinnig en zegt dan ;” Het komt allemaal prima in orde, Sinterklaas.”

Maar ja, Sint heeft zijn grote boek nog steeds niet terug.

De boot legt aan, de Pieten springen aan de kant en Sinterklaas volgt, met zijn paard. De burgemeester houdt een heel kort praatje en dan gaat de Sint naar het gemeentehuis.

Al snel wordt het donker en gaan de Sint en zijn Pieten op stap, om overal een kadootje in de schoen te doen.

Het paard staat te wiebelen op het dak, bij de eerste schoorsteen. Net als elk jaar wil de Sint zijn grote boek pakken om even te kijken of alles wel klopt. Of de kinderen niet verhuisd zijn misschien.

En de hand van de Sint grijpt mis. Geen groot boek. Helemaal niets.

“Alle speculazen nog aan toe,” moppert de Sint vanachter zijn baard, “Piet, waar is dat grote boek nu gebleven ? ”

Het wordt heel stil op het dak. Want als Sinterklaas ‘alle speculazen nog aan toe’ zegt, nou, dan is hij wel heel erg boos.

“Alles in orde, kijk, hier is het al.” Glimmend van trots komt zwarte Piet naar Sinterklaas toe. In zijn hand een klein grijs doosje. “Maar Piet, dat lijkt zelfs niet op mijn grote boek. Wat is hier aan de hand?”

Sinterklaas is nu, behalve boos, ook nog verdrietig. Zonder zijn grote boek gaat alles mis.